

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 28 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *sp. z o.o. w S.*

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 5 grudnia 2018 r. Nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. w S.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 182/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 grudnia 2018 r. Nr (...) ((...): (...)) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 8d i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w związku z art. 30b ust. 1b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1344 ze zm.) w zw. z art. 19 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096) (dalej k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.) (dalej p.e.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (dalej Przedsiębiorca, powód) orzekł, że:

1. Przedsiębiorca naruszył art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożył wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2015 r.,

oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ww. ustawy, w 2015 r.;

2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych).

Odwołanie od powyższej Decyzji złożył powód. Zaskarżając Decyzję w całości wniósł o: uchylenie jej w całości; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego; wstrzymanie wykonania Decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy; przesłuchanie Prezesa Zarządu powoda - J. B. - w charakterze strony w drodze pomocy prawnej przed Sądem miejsca zamieszkania, tj. Sądem Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Przedmiotowej Decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez uznanie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzą podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, pomimo iż do sprawozdania rocznego powód załączył poświadczenia dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, na podstawie których są wystawiane są świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, zaś finalnie powód przedłożył oryginał świadectw potwierdzających spełnienie przedmiotowych kryteriów, w efekcie czego wagę rozpatrywanego naruszenia należało zakwalifikować jako znikome;

2. art. 189d k.p.a. poprzez nierozpatrzenie wszystkich okoliczności określonych w tej normie prawnej będących obligatoryjnymi dyrektywami wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

W uzasadnieniu odwołania powód przyznał, że posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 kwietnia 2015 r., a tym samym posiadał w 2015 r. status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy i była zobowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30 b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wraz z oryginałem świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy.

Powód ponadto zaznaczył, że bezspornym pozostaje, że oryginał świadectw został przedłożony z opóźnieniem.

W uzasadnieniu odwołania powód podkreślił, że mimo nieprzekazania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w terminie wskazanym w art. 30b ust. 1 ww. ustawy, Prezes URE i tak posiadał dane potwierdzające, że wskazane w sprawozdaniach ilości biokomponentów, zawartych w sprzedawanych przez powoda lub zbytych w innej formie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju.

W ocenie powoda przekroczenie terminu realnie nie miało negatywnego wpływu na przebieg weryfikacji przez Prezesa URE realizacji przez powoda Narodowego Celu Wskaźnikowego za 2015 r. Z tego też powodu, zdaniem powoda, wagę naruszenie należy kwalifikować jako znikomą, a w konsekwencji przyjąć, iż zaszły podstawy do odstąpienia od administracyjnej kary pieniężnej.

Nadto, powód zaznaczył, że w terminie przesłał sprawozdanie roczne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i przedłożył również oryginały świadectw. W ocenie powoda przesłane sprawozdanie zawierało wszystkie niezbędne informacje, które pozwalają pozwanemu na uwzględnieniu rzeczywistych danych dotyczących działalności gospodarczej powoda w odniesieniu do 2015 r. Dlatego, w ocenie powoda, wymierzenie powodowi kary w kwocie 5.000 zł jest bezzasadne.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o: oddalenie odwołania; dopuszczenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach administracyjnych sprawy na okoliczność zasadności wymierzenia powodowi kary pieniężnej; oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze strony J. B. ze względu na nieokreślenie tezy dowodowej, na okoliczność którą dowód z zeznań strony miałby zostać dopuszczony; zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 1 kwietnia 2015 r. Nr (...), Prezes URE udzielił (...) sp. z o.o. koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą na okres od 3 kwietnia 2015 r. do 9 kwietnia 2016 r. (decyzje koncesyjne k. 1- 6, akt adm.).

W dniu 1 kwietnia 2016 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynęło, złożone przez Przedsiębiorcę na podstawie art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, sprawozdanie roczne (...) sp. z o.o. Do sprawozdania nie zostały załączone świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2015 r. (sprawozdanie k. 9- 17 akt adm.).

W związku z powyższym, Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia w formie pisemnej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, informacji i dokumentów dotyczących zapewnienia w 2015 r. co najmniej minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego w ciągu roku w transporcie drogowym i kolejowym. W wezwaniu Prezes URE wskazał, jakich dokumentów złożenia się domaga w tym świadectw, o których mowa w art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (k.59-60 akt adm.).

W odpowiedzi z 30 czerwca 2017 roku Przedsiębiorca odpowiedział na wszystkie pytania Prezesa URE, jednakże nie złożył żądanych świadectw (pismo k.64-64v akt adm.).

W związku z powyższym, pismem z dnia 26 czerwca 2018 r., znak: (...), Prezes URE, zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z naruszeniem art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz wezwał Przedsiębiorcę do złożenia szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. (pismo k. 66-68 akt adm.).

Powyższe pismo zostało Przedsiębiorcy prawidłowo doręczone w dniu 17 lipca 2018 r. (z.p.o. k. 69 akt adm.)

Pismem z 25 lipca 2018 r. Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie oraz przesłał świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w odniesieniu do 2015 r. (k. 71-124v akt adm.)

W złożonych wyjaśnieniach Przedsiębiorca wskazał, iż do sprawozdania rocznego zostały załączone poświadczenia dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, na podstawie których wystawiane są świadectwa potwierdzające spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, zamiast ww. świadectw. Błąd wynikał z pomyłki pracownika, aniżeli złej woli. W związku z powyższym, Przedsiębiorca wniósł o nieobciążanie żadną karą.

Pismem z 1 sierpnia 2018 r., znak: (...) (...), Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie poinformował, iż ze zgromadzonym materiałem dowodowym może zapoznać się w siedzibie Urzędu, w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia (zawiadomienie k. 127 akt adm.). Powyższe pismo zostało prawidłowo doręczone Przedsiębiorcy w dniu 21 sierpnia 2018 r (z.p.o. 129 akt adm.).

Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia.

5 grudnia 2018 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (k.133-139v akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była podważana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o przesłuchanie w charakterze strony Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o.- J. B., albowiem powód nie wskazał jakichkolwiek okoliczności, na które dowód ten miałby zostać dopuszczony, a ponadto w sprawie nie pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, a jest to warunek określający, kiedy można dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa. Natomiast podnoszone przez powoda zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchYLENIEM Decyzji.

Na wstępie trzeba zauważyć, że niespornym jest w sprawie, iż powód był w 2015 roku podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy.

Zgodnie zaś z art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (w brzmieniu obowiązującym w 2015 roku) pod pojęciem podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy należało rozumieć każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne na tym terytorium.

Zgodnie z art. 19 Ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2017 poz. 2290 ze zm.) do sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanych za lata do 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl zaś art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w brzmieniu obowiązującym w 2015 r., podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy były obowiązane do przekazywania, w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań rocznych, zawierających informacje określone w przywołanym przepisie. Stosownie do art. 30b ust. 1b ww. ustawy, wraz z przedmiotowymi sprawozdaniami, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oryginały wystawionych świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy.

Z ustaleń faktycznych sprawy wynika, że powód posiadał w 2015 r. koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 kwietnia 2015 r., Nr (...). W sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, złożonym przez Przedsiębiorcę za 2015 r., w dziale 1. zatytułowanym: „ILOŚCI PALIW CIEKŁYCH, BIOPALIW CIEKŁYCH I INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH, SPRZEDANYCH, ZBYTYCH W INNEJ FORMIE LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE W TRANSPORCIE DROGOWYM I KOLEJOWYM”, w wierszu dotyczącym oleju napędowego wykazano ilość 234 255,999 ton, natomiast w wierszu dotyczącym estrów metylowych kwasów tłuszczowych stanowiących samoistne paliwo wykazano ilość 20 813,429 ton (k.8v).

Z uwagi na powyższe uznać należy, że w 2015 r. powód posiadał status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy i w konsekwencji był obowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2015 r., wraz z oryginałami świadectw potwierdzających

spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ww. ustawy, zgodnie z ustępem art. 30b ust. 1b ww. ustawy.

Bezsporne jest również to, że powód nie wywiązał się z powyższego obowiązku w zakresie dołączenia do sprawozdania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty.

Sporne było między stronami jedynie, czy w sprawie zachodziły podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Regulacje dotyczące odstąpienia od nałożenia kary znajdują się w dziale IVa kodeksu postępowania administracyjnego dotyczącym administracyjnych kar pieniężnych. Ww. regulacje weszły w życie z dniem 1 czerwca 2017 roku i znajdują zastosowanie do wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, o ile w przepisach odrębnych nie są one uregulowane odmiennie. Z uwagi na powyższe zastosowanie tych regulacji w niniejszej sprawie byłoby możliwe, bowiem ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nie zawiera przepisów szczególnych w tym zakresie.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszym przypadku sytuacja z pkt 2 nie ma miejsca. Jeśli chodzi natomiast o sytuację określoną w pkt 1 to wprawdzie powód zaprzestał naruszania prawa, ponieważ złożył oryginały świadectw.

Zatem należało ocenić czy waga naruszenia prawa przez powoda była znikoma. W tym miejscu trzeba podkreślić, że obowiązek przedsiębiorcy wynikający z art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych stanowi podstawowy obowiązek podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy. Świadectwo stanowi dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biokomponentów, zawartych w sprzedanych przez ten podmiot lub zbytych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b-28bc ustawy (art. 2 ust. 2 pkt 39 ustawy), co jest warunkiem koniecznym zaliczenia tej ilości biokomponentów do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, zgodnie z art. 28a ust. 1 pkt 1 ustawy. Właściwe wypełnienie obowiązków przez podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy ma istotne znaczenie przede wszystkim z perspektywy bezpieczeństwa energetycznego kraju, ponieważ obrót paliwami jako sektor mający znaczenie dla finansów publicznych, powinien podlegać ścisłej reglamentacji i dyscyplinie. Przedsiębiorcy tego sektora powinni cechować się najwyższą starannością, zaś nieterminowe czy niedokładnie składanie przez nich sprawozdań należy oceniać krytycznie, gdyż takie postępowanie uniemożliwia właściwym organom realizację ustawowych obowiązków w zakresie nadzoru nad sektorem energetycznym.

Podsumowując powyższe, wbrew przekonaniu powoda waga naruszenia przepisów, którego się dopuścił, nie była znikoma. Przyjęcie, że naruszenie podstawowych obowiązków sprawozdawczych przez podmiot wykonujący działalność koncesjonowaną, do której wykonywania dostęp jest ściśle ograniczony, stanowi naruszenie znikome, stałoby sprzeczności do istoty reglamentacji rynku, mającej m.in. na celu ograniczenie wykonywania określonej działalności tylko do podmiotów profesjonalnych, spełniających najwyższe standardy. Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z brzmieniem przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych powód jako podmiot realizujący (...) powinien był złożyć oryginały świadectw łącznie ze sprawozdaniem rocznym. Jednakże powód tego nie uczynił sam, jak również po wezwaniu go przez Prezesa URE do złożenia oryginałów świadectw pismem z 30 grudnia 2016 roku, pomimo że wezwanie odebrał 23 stycznia 2017 roku. Na wezwanie Prezesa URE odpowiedział dopiero pismem z 30 czerwca 2017 roku, pomimo że termin do udzielenia odpowiedzi mijał 23 lutego 2017 roku. Finalnie oryginały

świadczeń powód złożył 30 lipca 2018 roku czyli 852 dni po terminie. Słusznie zatem przyjął Prezes URE, że naruszenie prawa przez powoda nie miało charakteru znikomego.

Warto również przytoczyć w tym miejscu stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z 18 marca 2015 r., (sygn. akt VI ACa 843/14, LEX nr 1711579), które Sąd w pełni podziela, że niezasadne jest odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 6a u.p.e. z uwagi na zrealizowanie przez przedsiębiorcę obowiązku, jeżeli obowiązek ten został wykonany już po wszczęciu postępowania o nałożenie kary pieniężnej, a zatem informacje te nie zostały zatem przekazane przez skarżącego dobrowolnie, ale w trakcie już toczącego się postępowania w przedmiocie kary pieniężnej.

Wobec tego, Sąd w pełni podzielił stanowisko Prezesa URE, że w sprawie nie zachodziły przesłanki odstąpienia od nałożenia na powoda kary na zasadzie art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a.

Bezspornym jest, że powód nienależycie wykonał obowiązek wynikający z art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Nie ulega również wątpliwości, że błąd pracownika powoda stanowi błąd powoda. W tym kontekście Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 9 marca 2000 r., (sygn. akt I SA/Gd 1288/99, LEX nr 44331), wskazał, że „na tle stosowania i wykładni przepisu art. 168 § 1 kpc (podobnie uregulowania zawiera art. 162 § 2 Ordynacji podatkowej) ukształtowała się jednolita linia orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którą zaniedbania personelu odpowiedzialnego za obrót korespondencją obciążającą osobę prawną (por. postanowienie SN z dnia 9 sierpnia 1974 r. sygn. II CZ 149/74 OSP z 1975 r. nr 2, poz. 39)”.

Postępowanie Przedsiębiorcy stanowi więc bezwzględną przesłankę wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zgodnie z którym karze pieniężnej podlega ten, będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1 ww. ustawy, oryginałów wystawionych świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ww. ustawy.

Przechodząc zatem do kwestii kary należy powołać się na art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, który stanowi m.in., że w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 8d kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5000 zł. Nie ma zatem możliwości miarkowania tej kary skoro została ona *expressis verbis* wyrażona w ustawie, tak więc sztywno ustalona. Jej wysokość wskazuje zaś, iż ustawodawca przykłada dużą wagę do terminowego przekazywania informacji w przedmiocie realizacji (...). Tym samym karę w tej wysokości musiał wymierzyć powodowi Prezes URE.

Z tych względów Prezes URE nie mógł zastosować wskazywanego przez powoda przepisu art. 189d k.p.a. znajdującego zastosowanie jedynie w przypadku kar wymierzanych w warunkach uznania administracyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik